

Eenakters in 'Architectour' van theatergroep Eglentier belangrijker dan gebouwen

Aanstekelijk spel in historische panden

DOOR NUEL GIELES

HAARLEM - Theatergroep Eglentier was afgelopen weekinde op Architectour. Drie avonden lang namen ze het publiek, zo'n honderd man op een avond, mee uit wandelen met als bestemming vier locaties waar de Eglentier-leden evenzoveel eenakters opvoerden.

Tijdens deze 'Architectour' gaan heden en verleden hand in hand en lopen realiteit en fantasie langs de zelfde paden in historisch hartje Haarlem.

De honderd belangstellenden komen op vrijdagavond bijeen in hotel Die Raeckse. Elke deelnemer krijgt een strikje opgespeld. De kleur ervan bepaalt in welke groep je bent ingedeeld. Onder leiding van een gids gaat elke groep zijns weegs.

Arma Klaasen is cultureel voorganger van onze groep. Haar uitleg omtrent oude gebouwen is summier in de wetenschap dat haar wandelclubje al wel een en ander weet over het cultureel verleden: „Zijl' in Zijlstraat betekent sluis.” En „Over de Vishal is niet zoveel te vertellen.” Dat komt waarschijnlijk omdat we er binnen moeten voor de eerste eenakter 'Bejegen me Heus'.

Twee suppoosten leveren commentaar op de kunst waar ze over waken, op elkaar en op het leven. In het decor van de tentoonstelling 'Aan het licht gericht' leidt dat onherroepelijk tot verwarring. De curator heeft

Volop aandacht voor de Architectour.

'de wanden van de van de Vishal van de muur gehaald' om de kunst die erop is aangebracht in de vrije ruimte en het volle licht goed tot hun recht te laten komen. Hebben de bewakers het over de werken van Noël Drieghe en Ditty Ketting, of bevinden we ons in een ander museum? „'t Is wel kunst.” „Kunst, maar wel geil.” „Ja, wel geil, maar zo mag je er niet naar kijken.”

Vishalcoördinator Cilia Tel is verbouwereerd over de opvattingen van het tweetal. Wat wordt hier betekend...?

Decor voor het volgende stuk is kringloopwinkel De Schalm.

Hier worden scènes gespeeld uit 'Zilver', naar het boek van Adriaan van Dis 'Zilver of het verlies van de onschuld'.

„Die vleesetende plant daar op m'n bureau, hoeveel vliegen

geef je die?” „Twee.” „Hij mag maar een halve. Anders wordt hij te dik.”

In deze omgeving van tweedehandsjes draait het deze avond om ontluikende, onbegrepen en ontkende homogevoelens. Wat opvalt naast het net als op de andere locaties goed verzorgde spel, is de fraaie akoestiek van De Schalm.

Op de derde locatie in een

kraakpand zijn werkelijkheid en theater zo nauw verweven dat ze één worden. In 'Besluit: alles kan' draait het om de Marokkaanse Haarlemmer Khalid die begin 2007 Nederland dreigde te worden uitgezet. Loesje wil zijn plaats in het uitzettingscentrum wel innemen. Loesje wordt gespeeld door Loesje. Een idealistische droom, of begint een betere wereld echt bij jezelf? Feit is wel dat enkele wandelaars het kraakpand niet in willen. Angst, een politiek statement, of beide?

De klassieke tragedie Othello van Shakespeare staat centraal in De Gang van de Doopsgezinde Kerk. Intrige, jaloezie en ontrouw, leugen en bedrog viert hier gedurende de voorstellingen hoogtij. Lukt het Jago de Moor Othello kapot te maken? „Ik vertelde wat ik dacht en wat hij aannemelijk vond.”

Desdemona blijft tot het laatst in haar liefde volharden: „Ik zal van mijn bed een school maken om hem te onderrichten”, roept zij wanhopig in De Gang, waar haar woorden iets te veel galm meekrijgen.

Als de gekozen speelplaatsen in alle opzichten optimaal geschikt voor toneel waren, zouden het inmiddels al lang theaterzaaltjes zijn geweest. Maar de opzet van Eglentier om het theater naar de mensen te brengen is volledig geslaagd.

Theatergroep Eglentier op Architectour nog te zien 26/9 t/m 28/9. Aanvang: 20.15 u. hotel Die Raeckse, Raaks 1.

FOTO UNITED PHOTOS/ROGIER TEN HACKEN